

FÖLJENOT

Ärende: Sammanfattande rapport från det extra plenarmötet
– Bryssel den 26 mars 2003

**DISKUSSION OM FÖRSLAGEN TILL ÄNDRING AV
ARTIKLARNÄ 1–7 I UTKASTET TILL KONSTITUTION**

Till följd av plenarmötet den 27 februari, då man diskuterade artiklarna 1–7 i utkastet till konstitution, samt de av konventsledamöterna föreslagna ändringarna i dessa artiklar fortsatte konventsledamöterna sina diskussioner vid ett extra möte med Jean-Luc Dehaene, konventets vice ordförande, som ordförande.

Artikel 1

Vice ordföranden inledde mötet med att kortfattat erinra om diskussionen av artiklarna vid plenarmötet i fråga och tog bl.a. upp huvudtankarna bakom konventsledamöternas ändringsförslag. Han angav vidare att presidiet i alla händelser kommer att sträva efter att vissa av de farhågor som framförts på ett tydligare sätt skall komma till uttryck i en reviderad version och nämnde särskilt det faktum att unionen tilldelas sina befogenheter av medlemsstaterna och inte av konstitutionen. Detta förslag välkomnades av flera konventsledamöter.

Artikel 1.1

"Folk" eller "medborgare"

Många talare sade sig föredra uttrycket "medborgare" framför "folk" i denna punkt, med motiveringen att det förstnämnda är modernare då det används i Maastrichtfördraget. Somliga talare hävdade likaledes att uttrycket "medborgare" har en reell juridisk betydelse medan detta inte är fallet för uttrycket "folk". Andra påpekade emellertid att "folk" bättre återspeglar unionens grundläggande karaktär, vilken avses i denna artikel. Några talare föreslog slutligen att punkten skall ges en ny lydelse i syfte att åstadkomma en kompromiss mellan de båda begreppen "folk" och "medborgare".

"Konstitution" kontra "konstitutionellt fördrag"

Vissa konventsledamöter skulle föredra att man undviker att använda ordet "konstitution" och i stället ersätter det med uttrycket "konstitutionellt fördrag", eftersom det sistnämnda bättre återspeglar tanken med ett mellanstatligt avtal.

Upprättande av unionen

Vissa talare frågade sig om den rättsliga kontinuiteten säkerställs om unionens "upprättande" omnämns i konstitutionen. För dessa ledamöter skulle det inte vara fråga om att upprätta en union eftersom denna ju redan existerar utan snarare att markera att det är ett nytt skede i dess utveckling som inleds. Vice ordföranden förklarade dels att den genom konstitutionen upprättade unionen i alla händelser kommer att efterträda gemenskapen och den nuvarande unionen, dels att de bestämmelser som garanterar rättslig kontinuitet kommer att återfinnas i konstitutionens sista del, under rubriken slutbestämmelser. En talare underströk vikten av att den rättsliga kontinuiteten återspeglas redan i den första artikeln för att på så sätt undvika all oklarhet.

"Federalt sätt"

Somliga talare förordade att ordet "federalt" skall strykas i denna punkt.

Dessa talare menade att ordet federal har olika rättsliga betydelser på olika språk och att det därför vore lämpligt att undvika att använda det, då det kan ge upphov till tolkningsproblem. En talare föreslog att man skall stryka meningens andra del (p.m. *"inom vilken medlemsstaternas politik skall samordnas och vilken på federalt sätt skall förvalta vissa gemensamma befogenheter"*) eftersom den ansågs överflödig och substanslös. Andra talare ville att denna bestämmelse och ordet "federalt" skulle få stå kvar, eftersom det sistnämnda med större precision och mer koncist än andra termer uttrycker unionens mycket speciella sätt att fungera inom ramen för sina befogenheter. Några talare föreslog att ordet "federalt" skall ersättas med "gemenskaps-" eller "överstatligt".

"En allt fastare sammanslutning"

Somliga konventsledamöter förespråkade att man i denna punkt skall införa det begrepp med en allt fastare sammanslutning som återfinns i nuvarande artikel 1 i fördraget. En talare föreslog att detta begrepp skall införas i konstitutionens ingress, eftersom syftet med denna är att ange en framtida utveckling. En konventsledamot betonade att det enligt hennes förmenande finns ett samband mellan denna problematik och problematiken kring uttrycket "federalt sätt"; hon skulle kunna godta det sistnämnda uttrycket under förutsättning att frasen "en allt fastare sammanslutning" inte längre återges i konstitutionen.

Redaktionella frågor

Vissa ledamöter menar att inledningen till artikel 1 är "banal" och lade fram alternativa förslag, t.ex. "... fast beslutna att tillsammans bygga sin framtid ...". Det har vidare framförts kritik mot verbet "förvalta" (eller: "*administer*" på engelska) såsom varande alltför byråkratiskt.

Punktens struktur

Somliga talare föreslog att man skall kasta om ordningen i meningens andra del, så att de befogenheter som tilldelas unionen står före samordningen av medlemsstaternas politik.

Artikel 1.2

Flera konventsledamöter hävdade att uttrycket "nationell identitet" i artikel 1.2 måste preciseras bättre och var tveksamma till det lämpliga i att den nationella identiteten tas upp på två ställen i konstitutionen. Dessa konventsledamöter föreslog bl.a. att detta begrepp skall klargöras medelst olika aspekter, t.ex. kulturell eller språklig mångfald, autonomi samt regionala och andra särdrag. Några av talarna föreslog att begreppet skall kompletteras med bestämmelserna i artikel 9.6 eller att man skall utarbeta en ny artikel på grundval av artikel 1.2 kompletterad med artikel 9.6. En talare var emellertid tveksam till att återge delar av artikel 9.6, eftersom den nya punkten då kan komma att bli överlastad.

Artikel 1.3

En talare påpekade att bestämmelsen i artikel 1.3 om de utmärkande dragen för unionens öppenhet för andra stater är strängare i fråga om anslutningsvillkoren än de bestämmelser som anges för de nuvarande medlemsstaterna i artikel 2 om värden.

Konventets vice ordförande avslutade diskussionen om utkastet till artikel 1 med konstaterandet att det fanns ett brett stöd för att slå samman de nuvarande utkasten om den nationella identiteten (artiklarna 1.2 och 9.6) i en ny, separat artikel där man behåller de olika aspekterna av den nationella identiteten enligt nuvarande artikel 9.6. Han upprepade att presidiet har för avsikt att utarbeta en lydelse som otvetydigt anger att unionens befogenheter härrör från medlemsstaterna, varvid det klargörs att dess samordningsfunktion endast avser viss slags politik och grundar sig på tilldelade befogenheter. Han betonade vidare att presidiet kommer att ytterligare diskutera vissa punkter som fortfarande är kontroversiella, såsom

- användning av uttrycket "medborgare" eller "folk" i artikel 1.1,
- användning eller ej av uttrycket "federalt sätt" i artikel 1.1.

Artikel 2

Vice ordföranden inledde diskussionen med att förklara presidiets tankegång vid utarbetandet av denna artikel, vilken bör begränsas till en kortfattad förteckning över de viktigaste värdena, som accepteras av alla, och som har en sådan rättslig tydlighet att man kan besluta om påföljder vid allvarlig överträdelse av en medlemsstat. Han erinrade om att ett mycket stort antal ändringsförslag går ut på att till dessa värden lägga jämlikhet och/eller jämställdhet mellan kvinnor och män. Han förklarade vidare presidiets förhållningssätt till ett omnämnande av "religionen" och hänvisade till ordförande Valéry Giscard d'Estaings sammanfattning i slutet av det senaste plenarmötet. Vice ordföranden noterade slutligen att man i många ändringsförslag ifrågasätter huruvida artikelns andra fras är relevant, då denna formulerats som ett mål snarare än ett värde.

Många talare begärde att man till förteckningen över värden skall lägga antingen jämlikhetsbegreppet i allmänhet (eller enligt vissa: jämlikhet inför lagen) eller jämställdhet mellan kvinnor och män, eller båda. Flera talare hävdade att jämlikhetsbegreppet inte är av allmännare karaktär än "frihetsbegreppet" eller "demokratibegreppet" och att det därför torde vara förenligt med presidiets förhållningssätt.

En konventsledamot föreslog att man skall tala om "okränkbarhet" i samband med människans värdighet och inte endast respekt, vilket skulle vara i överensstämmelse med den terminologi som används i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Vissa ledamöter föredrog för övrigt att tala om "grundläggande rättigheter" snarare än "mänskliga rättigheter".

Somliga ledamöter förespråkade att den kulturella och språkliga mångfalden skall bekräftas i artikel 2, då de menade att denna verkligen är ett av unionens värden. De medgav emellertid att redaktionella hänsyn kan tala för en placering i artikel 3.

Flera talare ansåg att det ligger något i vad vice ordföranden framförde avseende den andra frasens nuvarande lydelse och begärde att den antingen skall slås samman med den första frasen eller flyttas till ingressen eller artikel 3.

När det gäller hänvisningarna till "religionen" begärde somliga konventsledamöter att man skall gå utöver presidiets förhållningssätt så som det beskrivits av ordföranden och vice ordföranden, bl.a. genom att införa en hänvisning till Gud i konstitutionen. Andra konventsledamöter angav emellertid att de var nöjda med presidiets linje i frågan.

Vice ordförandens argument, enligt vilket alla eventuella hänvisningar till religiösa och andliga värden eller arv i alla händelser bara kan förekomma i ingressen och inte i artikel 2, godtogs allmänt.

Vice ordföranden konstaterade avslutningsvis att det fanns ett brett stöd för att ta med jämlikhet bland värdena, och då enligt vissa med ett tillägg avseende jämställdhet mellan kvinnor och män. Han angav vidare att presidiet kommer att utarbeta en bättre sammanfogning av de båda fraserna i det nuvarande utkastet till artikel 2.

Artikel 3

Vice ordföranden höll en kort introduktion till debatten om denna artikel och påminde om läget i diskussionen om denna fråga, enligt vad som framkommit både vid plenarmötet och genom de ändringar som konventsledamöterna lagt fram. Han tog upp en del punkter om vilka det redan tycks råda en ganska stor enighet, t.ex. behovet av att tydligare formulera målet skydd och förbättring av miljön samt hållbar utveckling eller en öppnare och mindre "euro-centrerad" formulering av punkt 4 om unionens roll i världen genom att ansluta sig till de språkliga formuleringar som arbetsgrupp VII kommit fram till. Dessutom påpekade han att man vid formuleringen av artikeln bör tillmötesgå önskemålen både från dem som vill beskriva vad som är utmärkande för den sociala marknadsekonomin och från dem som är angelägna om marknadens öppna karaktär och en fri konkurrens. Vice-ordföranden meddelade för övrigt att en klausul om "mainstreaming" (beaktande i all unionspolitik av krav på jämställdhet mellan kvinnor och män och på skydd av miljön) under

alla omständigheter kommer att finnas med i konstitutionen, men frågan är var en sådan klausul bäst hör hemma (i första eller andra delen av konstitutionen). Slutligen underströk han att artikeln trots alla önskemål om tillägg bör förbli ganska kort och koncis.

Några talare erinrade generellt om att de mål som anges i artikel 3 skall tillämpas av domstolen och alltså måste formuleras mycket klart och tydligt. Man påpekade att det bör finnas ett direkt samband mellan unionens befogenheter och dess mål och att man måste avstå från att nämna mål om unionen inte har befogenheter att genomföra dem. Flera konventsledamöter höll med vice ordföranden när denne uppmanade till att artikeln skall ges en kort och koncis formulering.

En del konventsledamöter ansåg det överflödigt att i artikel 3.1 ta med sådana begrepp som fred och andra värden som redan förekommer i artikel 2.

Andra beklagade att principerna om största möjliga öppenhet och närhet för medborgarna, när det gäller unionens verksamhet, inte har tagits med, och föreslog att en särskild punkt om detta läggs till.

Flera konventsledamöter begärde slutligen att man antingen i denna artikel eller i andra delen för in en klausul om "mainstreaming" eller samstämmighet, vilket även vice ordföranden föreslagit.

Art. 3.2

Många talare välkomnade vice ordförandens antydning om att skydd och förbättring av miljön samt hållbar utveckling, med de olika delar som ingår i den senare, skulle kunna uttryckas tydligare och lämnade förslag till en konkret formulering.

- Flera talare begärde såväl en hänvisning till en "öppen marknadsekonomi med fri konkurrens", i enlighet med den nuvarande artikel 4 i EG-fördraget, som en hänvisning till "den sociala marknadsekonomi", och konventsledamöterna konstaterade att det ena begreppet inte utesluter det andra. En del konventsledamöter nämnde dessutom flera inslag i den sociala marknadsekonomi med hänvisning till slutsatserna från arbetsgrupp XI, t.ex. skydd för människors hälsa, kamp mot social utslagning, främjande av kvalitet i arbetet eller tillgång till grundläggande utbildning och yrkesutbildning och till högkvalitativa allmännyttiga tjänster.

Flera talare begärde att begreppet territoriell sammanhållning läggs till. Det påpekades i detta sammanhang att det är ofrånkomligt att ett sådant tillägg får konsekvenser för fastställandet av politiken för strukturfonderna i andra delen, vars syfte för närvarande är att främja enbart den ekonomiska och sociala sammanhållningen.

En del talare föreslog slutligen en hänvisning till främjandet av icke-diskriminering, särskilt på de områden som för närvarande omfattas av artikel 13 i EG-fördraget.

Artikel 3.3

En rad talare påpekade att det inte finns någon särskild koppling mellan kulturell mångfald och ett område med frihet, säkerhet och rättvisa och att den kulturella mångfalden därför bör tas upp separat. En del föreslog i gengäld att bekräftelsen av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa tillförs några beståndsdelar och nämnde särskilt kampen mot rasism och främlingsfientlighet som bör föras in antingen här eller i andra delen av fördraget.

Några konventsledamöter underströk att det är viktigt att till den kulturella mångfalden lägga den språkliga; i detta sammanhang lade en talare även till respekt för minoriteternas rättigheter. Förslaget att lägga till det gemensamma kulturarvet för att bevara jämvikten med artikel 151.1 i EG-fördraget mottogs också positivt.

Artikel 3.4

Många talare krävde en öppnare och mindre defensiv formulering av denna punkt, med vägledning av de formuleringar som föreslagits av arbetsgrupp VII. Begreppet "Unionens oberoende" ifrågasattes särskilt av en konventsledamot. Enligt dessa konventsledamöter bör man särskilt nämna efterlevnaden av internationell rätt, respekten för principerna i Förenta nationernas stadga, samt för de grundläggande rättigheterna i allmänhet, som enligt vissa bör innehålla en hänvisning till barnets rättigheter. Vice ordföranden erkände att denna punkt bör formuleras om efter dessa riktlinjer, som arbetsgruppen redan lagt fram. En del talare ville inte att sådana mål som skydd av barnets rättigheter eller utrotande av fattigdomen skall kopplas till försvaret av unionens oberoende och intressen i världen eftersom dessa kan beaktas även inom den interna ramen.

Några konventsledamöter önskade uttryckligen i artikel 3.4 se unionens fastställande och genomförande av en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik och en gemensam försvarspolitik. Andra ville att främjandet av frihandeln nämns.

En talare föreslog att man i artikeln skriver in att unionen skall avstå från krig som ett sätt att lösa internationella motsättningar.

Artikel 4

Vice ordföranden inledde debatten med att meddela att utkastet till artikel hade mötts med relativt bred enighet vid konventets plenarmöte. Diskussionen om denna punkt blev mycket kort.

En talare underströk att det faktum att denna artikel godkänns inte påverkar att det finns särskilda arrangemang för den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och vissa aspekter av rättsliga och inrikes frågor.

En annan talare var också angelägen om att precisera att unionens status som juridisk person enligt hans uppfattning inte kan förvandla unionen till en federation.

Artikel 5–7

I sitt inledningsanförande underströk vice ordföranden bl.a. att presidiet, även om flera konventsledamöter begärde att den rättsliga grunden i artikel 5.2 skall utvidgas till att omfatta anslutningen till andra internationella konventioner om mänskliga rättigheter, ansåg att det nuvarande utkastet, som endast nämner Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, inte skall uppfattas som om anslutningen till andra konventioner följaktligen är utesluten. Denna klausul var nödvändig för Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, mot bakgrund av domstolens yttrande från 1996, enligt vilket gemenskapen saknar behörighet att ansluta sig till denna konventionen, eftersom en sådan anslutning "har konstitutionell betydelse"; när det däremot gäller andra konventioner om mänskliga rättigheter som inte har denna "betydelse" och som är kopplade till unionens befogenheter bör de befintliga rättsliga grunderna i fördraget (som återfinns i andra delen) räcka.

När det gäller önskemål om att i utkastet till den nuvarande artikel 6 om icke-diskriminering på grund av nationalitet lägga till andra former av diskriminering, manade vice ordföranden till försiktighet eftersom han ansåg att ett sådant tillägg kan få mycket mer omfattande rättsliga konsekvenser än förbudet mot diskriminering i artikel 21.1 i stadgan, vars tillämpningsområde klart begränsas genom artikel 51 i stadgan.

Slutligen tog vice ordföranden upp frågan om en eventuell överlappning mellan artiklarna 6 och 7.2 (beträffande förteckningen över medborgarnas rättigheter), å ena sidan, och stadgans text, å andra sidan, och uppmanade ledamöterna att yttra sig om vilken princip som bör väljas i detta sammanhang.

Följande punkter togs upp vid diskussionen om artiklarna 5–7:

- Det framfördes ett förslag om att i avdelning II införa en ny artikel om de fyra grundläggande friheterna med motiveringen att dessa friheters ytterst stora betydelse för den europeiska integreringen skulle rättfärdiga att de nämns redan i de första artiklarna i konstitutionen. Denna betydelse ligger snarare i karaktären av grundläggande rättigheter med direkt verkan än i karaktären av unionsbefogenhet. Detta förslag välkomnades av vice ordföranden och andra ledamöter.

- En rad konventsledamöter ställde sig positiva till att stadgan införs i själva konstitutionstexten i stället för i ett protokoll: de flesta ledamöterna föredrog att den antingen förs in i första delen eller att stadgan skall utgöra den andra delen. En konventsledamot tillade att stadgans ingress i så fall inte kan införlivas som sådan, eftersom konstitutionen inte kan ha två ingresser.
- En konventsledamot betonade att man bör förstärka "förklaringarna" i stadgan och bifoga dem till stadgans text om denna införlivas. De andra konventsledamöterna samt vice ordföranden stödde arbetsgruppens slutsatser beträffande offentliggörandet av de uppdaterade förklaringarna men avvisade tanken på att bifoga dessa förklaringar till stadgans text i konstitutionen, vilket skulle ge dem samma rättsverkan som själva stadgan. Man bör snarare behålla dessa förklaringar med det värde som de har, dvs. som förberedande arbete som kan tjäna som ett värdefullt instrument för tolkningen av stadgan.
- När det gäller artikel 5.2 påpekade flera konventsledamöter att det skulle vara farligt att begränsa sig till en frivillig rättslig grund som skall tillämpas av rådet som skall besluta med enhällighet, vilket skulle kunna skapa en risk för blockering vid anslutningen till Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Det erkändes å andra sidan att konstitutionen inte kan föreskriva en fast skyldighet att ansluta sig, eftersom denna anslutning fortfarande skulle vara beroende av de förhandlingar som skall föras med Europarådets medlemsstater och på dessas godkännande. Vice ordföranden fastställde att det fanns en positiv inställning till en formulering enligt vilken unionen "skall begära" eller "söka" ("the union shall *seek*...") anslutning till Europakonventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.
- Flera konventsledamöter påpekade att den nuvarande artikel 6 kan strykas om stadgan, vars artikel 21.1 innehåller en identisk bestämmelse, införlivas i själva konstitutionstexten. Vice ordföranden kom tillbaka till denna punkt i sina slutsatser och underströk att man bör undersöka möjligheterna att undvika överlappningar mellan första delen och stadgan.

EUROPEISKA KONVENTET
Extra möte onsdagen den 26 mars 2003

TALARLISTA

Fortsatt debatt om artiklarna 1–7 (dok. CONV 528/03)

Andrew Nicholas DUFF – Europaparlamentet
Esko Olavi SEPPÄNEN – Europaparlamentet
Inigo MENDEZ DE VIGO – Europaparlamentet
Neil Nicholas MACCORMICK – Europaparlamentet
Manfred DAMMEYER – Observatör
Riitta KORHONEN – Finland (Riksdagen)
Teija TIILIKAINEN – Finland (Regeringen)
Paraskevas AVGERINOS – Grekland (Parlamentet)
Tunne KELAM – Estland (Parlamentet)
Gerhard TUSEK – Österrike (Regeringen)
Jens-Peter BONDE – Europaparlamentet
Bobby McDONAGH – Irland (Regeringen)
Gijs DE VRIES – Nederländerna (Regeringen)
Adrian SEVERIN – Rumänien (Parlamentet)
Anne VAN LANCKER – Europaparlamentet
Lone DYBKJAER – Europaparlamentet
Henrik HOLOLEI – Estland (Regeringen)
Manuel LOBO ANTUNES – Portugal (Regeringen)
Peter HAIN – Förenade kungariket (Regeringen)
Rytis MARTIKONIS – Litauen (Regeringen)
Helle THORNING-SCHMIDT – Europaparlamentet
Elena PACIOTTI – Europaparlamentet
Peter SERRACINO-INGLOTT – Malta (Regeringen)
Peter ECKSTEIN KOVACS – Rumänien (Parlamentet)
Michel BARNIER – Kommissionen
Lord MACLENNAN of Rogart – Förenade kungariket (Parlamentet)

Ben FAYOT – Luxemburg (Parlamentet)
Maria BERGER – Europaparlamentet
Franc HORVAT – Slovenien (Parlamentet)
Caspar EINEM – Österrike (Parlamentet)
Johannes VOGGENHUBER – Europaparlamentet
Lenka ROVNA – Tjeckien (Regeringen)
Alojz PETERLE – Slovenien (Parlamentet)
Filadelfio BASILE – Italien (Parlamentet)
Tunne KELAM – Estland (Parlamentet)
Paolo PONZANO – Kommissionen
Claude Du GRANRUT – Observatör
Vytenis ANDRIUKAITIS – Litauen (Parlamentet)
Sylvia-Yvonne KAUFMANN – Europaparlamentet
Jens-Peter BONDE – Europaparlamentet
Peter ECKSTEIN KOVACS – Rumänien (Parlamentet)
Peter HAIN – Förenade kungariket (Regeringen)
Franc HORVAT – Slovenien (Parlamentet)
Lone DYBKJAER – Europaparlamentet
Esko Olavi SEPPÄNEN – Europaparlamentet
Gijs DE VRIES – Nederländerna (Regeringen)
Proinsias DE ROSSA – Irland (Parlamentet)
Elmar BROK – Europaparlamentet
Maria BERGER – Europaparlamentet
Anne VAN LANCKER – Europaparlamentet
Neil Nicholas MACCORMICK – Europaparlamentet
Riitta KORHONEN – Finland (Riksdagen)
Lord MACLENNAN of Rogart – Förenade kungariket (Parlamentet)
Peter SERRACINO-INGLOTT – Malta (Regeringen)
Paraskevas AVGERINOS – Grekland (Parlamentet)
Carlos CARNERO GONZALES – Europaparlamentet
Joachim WUERMELING – Europaparlamentet
Bobby McDONAGH – Irland (Regeringen)
Andrew Nicholas DUFF – Europaparlamentet
Helle THORNING-SCHMIDT – Europaparlamentet

Vytenis ANDRIUKAITIS – Litauen (Parlamentet)
Adrian SEVERIN – Rumänien (Parlamentet)
Manuel LOBO ANTUNES – Portugal (Regeringen)
Proinsias DE ROSSA – Irland (Parlamentet)
Josef ZIELENIC – Tjeckien (Parlamentet)
Peter HAIN – Förenade kungariket (Regeringen)
Paolo PONZANO – Kommissionen
Anne VAN LANCKER – Europaparlamentet
Carlos CARNERO GONZALES – Europaparlamentet
Teija TIILIKAINEN – Finland (Regeringen)
Neil Nicholas MACCORMICK – Europaparlamentet
Lone DYBKJAER – Europaparlamentet
Pia-Noora KAUPPI – Europaparlamentet
Peter HAIN – Förenade kungariket (Regeringen)
Jens-Peter BONDE – Europaparlamentet
Anne VAN LANCKER – Europaparlamentet
Vytenis ANDRIUKAITIS – Litauen (Parlamentet)
Paraskevas AVGERINOS – Grekland (Parlamentet)
René VAN DER LINDEN – Nederländerna (Parlamentet)
Andrew Nicholas DUFF – Europaparlamentet
Neil Nicholas MACCORMICK – Europaparlamentet
Paolo PONZANO – Kommissionen
Jens-Peter BONDE – Europaparlamentet
